

410.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 8 czerwca 1922 r.

w przedmiocie organizacji władz administracyjnych II instancji na Ziemi Wileńskiej.

Na zasadzie art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na Ziemię Wileńską rozciąga się moc obowiązującą ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. U. R. P. № 65, poz. 395).

§ 2. Ustanowionemu w art. 7 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) Delegatowi Rządu przysługują odnośnie do terenów, określonych w art. 1 i 8 przytoczonej ustawy uprawnienia zwierzchników władz administracyjnych II instancji, wynikające z ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. U. R. P. № 65, poz. 395).

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i zachowuje moc obowiązującą do czasu wejścia w życie statutu dla Ziemi Wileńskiej.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamiński

411.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 czerwca 1922 r.

w przedmiocie utworzenia miasta Raciąża

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) zarządza się co następuje:

§ 1. Osadę Raciąż powiatu sierpeckiego wyłącza się z gminy Raciąż i tworzy się z tej osady gminę miejską Raciąż z siedzibą zarządu miejskiego w Raciążu.

§ 2. Na utworzoną w ten sposób gminę miejską Raciąż rozciąga się moc obowiązującą dekretem z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. № 13 poz. 140) i uzupełnia jednocześnie

wykaz miast, dołączony do tego dekretu jak następuje: „156 Raciąż”.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1922 roku.

Prezydent Ministrów
Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamiński

412.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 czerwca 1922 r.

w przedmiocie utworzenia miasta Wyśmierzyce.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) — zarządza się co następuje:

§ 1. Osadę Wyśmierzyce powiatu radomskiego wyłącza się z gminy Radzanów i tworzy się z tej osady gminę miejską Wyśmierzyce z siedzibą zarządu miejskiego w Wyśmierzycach.

§ 2. Na utworzoną w ten sposób gminę miejską Wyśmierzyce rozciąga się moc obowiązującą dekretem z dnia 4 lutego 1919 roku o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. № 13 poz. 140) i uzupełnia jednocześnie wykaz miast, dołączony do tego dekretu jak następuje: „157 Wyśmierzyce”.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1922 roku.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamiński

413.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 czerwca 1922 r.

w przedmiocie utworzenia miasta Skaryszewa.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast, oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) zarządza się co następuje:

§ 1. Osadę Skaryszew i wieś Wincentów powiatu radomskiego wyłącza się z gminy wiejskiej Skaryszew i tworzy się z nich gminę miejską Skaryszew z siedzibą zarządu miejskiego w Skaryszewie.

§ 2. Na utworzoną w ten sposób gminę miejską Skaryszew rozciąga się moc obowiązującą dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. № 13 poz. 140) i uzupełnia jednocześnie wykaz miast, dołączony do tego dekretu jak następuje: „158 Skaryszew”.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1922 roku.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński

414.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 czerwca 1922 r.

o zmianie obowiązujących w Ziemi Wileńskiej przepisów prawnych w przedmiocie ustroju sądownictwa.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na Ziemię Wileńską rozciąga się moc obowiązującą:

- dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14 poz. 170),
- dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w przedmiocie ustroju Sądu Najwyższego (Dz. P. P. P. № 15 poz. 199); we wszystkich przepisach nadal obowiązujących na Ziemi Wileńskiej zastępuje się wyrazy „sąd kasacyjny” przez „Sąd Najwyższy w Warszawie”,
- ustawy z dnia 18 maja 1921 r. w przedmiocie oznaczenia okresu organizacji sądownictwa (Dz. U. R. P. № 46 poz. 278).

§ 2. Działy VI i VII (art. 17—25) dekretu № 20 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 18 listopada 1920 r. (Dz. Urz. Tymcz. Kom. Rząd. № 3) w przedmiocie organizacji wymiaru sprawiedliwości na terytorjum Litwy Środkowej, zawierające przepisy o mianowaniu i odwołaniu oraz o nadzorze i odpowiedzialności dyscyplinarnej, zastępuje się przez działy V (z wyjątkiem art. 24), VI i VII Przepisów Tymczasowych o urządzeniu sądownictwa w Królestwie Polskiem (Dz. Urzęd. Dep.

Spraw. z r. 1917 № 1) z późniejszymi zmianami i przez art. 33 dekretu Rady Regencyjnej z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych w Król. Pol. (Dz. Pr. Kr. P. № 1 poz. 1).

§ 3. Uchyła się wszelkie przepisy, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, obowiązujące dotychczas na Ziemi Wileńskiej, w szczególności:

- art. 4, 10, 11, 16, 26 i 27 dekretu № 20 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 18 listopada 1920 r. w przedmiocie organizacji wymiaru sprawiedliwości na terytorjum Litwy Środkowej (Dz. Urzęd. Tymcz. Kom. Rząd. № 3),
 - art. 7 — 9 dekretu № 26 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 23 listopada 1920 r. (D. U. T. K. R. № 5),
 - punkt d) § 8 dekretu № 40 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 15 grudnia 1920 r. w przedmiocie wymiaru sprawiedliwości (Dz. U. T. K. R. № 10),
 - dekrety Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 21 maja i 13 września 1921 r. № № 255 i 337 w przedmiocie utworzenia i organizacji izby kasacyjnej (Dz. U. T. K. R. № № 19 i 31 1921 r.).
- Izbę kasacyjną w Wilnie znosi się.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Sprawiedliwości:
w z. Z. Rymowicz

415.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 czerwca 1922 r.

o zniesieniu Sądu apelacyjnego Ziemi Wschodnich, oraz o dyzlokacji sądów w okręgach sądów apelacyjnych w Wilnie i Lublinie.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. 1919 r. № 14 poz. 170) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 47 poz. 414) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się Sąd apelacyjny Ziemi Wschodnich.

§ 2. Włącza się do jurysdykcji Sądu apelacyjnego w Wilnie sądy okręgowe: w Grodnie, w Pińsku i Wilejski z siedzibą w Nowogródku, zaś do jurysdykcji sądu apelacyjnego w Lublinie — sąd okręgowy w Łucku; sądowi okręgowemu Wilejskiemu nadaje się nazwę „Sąd okręgowy w Nowogródku”.